

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobkyně: **O. K.**, státní příslušnost Ukrajina, bytem v ČR P 4, D. 1227/12 v řízení zastoupené Mgr.Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Praha 2, Ječná 7/548 proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

t a k t o :

- I. Žalovaný je p o v i n e n rozhodnout o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, kterou podala dne 18.3.2013, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 8.800,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Pavla Čížinského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany před nečinností žalovaného, neboť dne 18.3.2013 podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu a žalovaný ačkoli je povinen rozhodnout v zákonem stanovené lhůtě 60 dnů, dosud nerozhodl. Dne 3.6.2013 podala nadřízenému orgánu žádost o přijetí opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Dne 14.6.2013 vydala Komise opatření proti nečinnosti, kterým přikázala žalovanému rozhodnout do 30 dnů ode dne doručení opatření proti nečinnosti.

Ačkoli byl žalovaný povinen rozhodnout do 21.7.2013, dosud rozhodnutí nevydal a vůči žalobkyni neučinil žádný úkon.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě popřel oprávněnost podané žaloby, neboť žalovaný není a nebyl nečinný, neboť v řízení koná úkony pro vydání rozhodnutí. Dne 19.3.2013 podala žalobkyně žádost o povolení k trvalému pobytu a správní orgán pro účely řízení zkoumal, zda splňuje podmínky, které stanoví zákon pro udělení žádaného trvalého pobytu. V jejím případě bylo zjištěno, že společně s posuzovanými osobami v rámci její žádosti jsou její nezletilý syn L. A. a pan L. Y. K žádosti o povolení k trvalému pobytu žalobkyně jako doklad o zajištění prostředků doložila pracovní smlouvu uzavřenou dne 16.2.2012 mezi ní a společností LE & CO – Ing.J. L. s.r.o., a to na dobu určitou do 31.1.2013, potvrzení o výši příjmů ze závislé činnosti vystavené dne 20.3.2013 touto společností za měsíc listopad a prosinec 2012, rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Příbrami ze dne 21.11.2012 o prodloužení povolení k zaměstnání na dobu od 1.2.2013 do 31.7.2013 a potvrzení vystavené dne 13.3.2013 Okresní správou sociálního zabezpečení Praha – východ. Tyto doklady nesplňují zákonné předpoklady, neboť pracovní poměr žalobkyně u společnosti LE & CO Ing. J. L. s.r.o. skončil dne 31.1.2013. Z dokladů tak nevyplývá, že by úhrnný čistý měsíční příjem žalobkyně byl pravidelný tak, jak je uvedeno v § 71 odst. 1. Z předložených dokladů je patrné, že žalobkyni doložený úhrnný měsíční příjem – její a s ní společně posuzovaných osob je nižší než částka, kterou byla povinna doložit jako minimální úhrnný měsíční příjem její a společně s ní posuzovaných osob. Správní orgán dne 19.9.2013 vyzval žalobkyni k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu, a to k doložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. Téhož dne vydal usnesení o přerušení řízení a uvedl, že bude správní orgán provádět další úkony ke zjištění skutečného stavu věci ve věci žalobkyně zda splňuje podmínky, které stanoví zákon pro udělení tohoto druhu trvalého pobytu.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žalobkyně podala žádost dne 19.3.2013 o povolení k trvalému pobytu, k předložené žádosti doložila doklady, tak jak je specifikoval žalovaný ve vyjádření k podané žalobě. Dne 19.9.2013 vyzval žalovaný žalobkyni k předložení dokladů o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území ČR ve lhůtě do sedmi dnů. Současně vydal rozhodnutí o přerušení řízení po lhůtu uvedenou ve výzvě k odstranění vad.

Ve spise se dále nachází opatření proti nečinnosti vydané Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 14.6.2013, kterým bylo uloženo žalovanému rozhodnout do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti z důvodu nedodržení lhůtu uvedené v § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

Soud ve věci samé rozhodl bez nařízení ústního jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.r.s., neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobkyně se v soudem určené lhůtě nevyjádřila k výzvě soudu, obsahující tento zamýšlený postup, a proto má soud za to, že i ona s tímto postupem souhlasila.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil podanou žalobu takto:

Podle ustanovení § 79 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s., ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis, platný pro řízení u správního úřadu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního úřadu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle ustanovení § 81 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Ustanovením § 79 a následujícími s.ř.s. je tak upraven institut, umožňující účastníkům správního řízení domáhat se ochrany před nečinností správního úřadu. Správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V ustanovení § 79 s.ř.s. je upravena pouze ochrana před nečinností, spočívající v nerozhodování ve věci samé nebo nevydání osvědčení, nikoliv před jinými procesními vadami. Nečinnost při vydání rozhodnutí se může týkat jak správního úřadu prvního stupně, tak orgánu odvolacího, který po podání řádného opravného prostředku v řízení řádně nepostupuje. O nečinnost správního úřadu se však může jednat pouze v tom případě, že neexistuje žádná skutečnost, která by bránila v řízení činit úkony a rozhodovat.

Podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců je správní úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. V případě, že nelze vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, je správní úřad povinen vydat rozhodnutí do šedesáti dnů ode dne ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Žalovaný tedy nedodržel zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, když o žádosti o povolení k přechodnému pobytu podané dne 18.3.2013 dosud nerozhodl, ačkoli mu bylo Opatřením proti nečinnosti již dne 14.6.2013 uloženo, aby ve věci rozhodl a byla mu k tomu stanovena lhůta 30 dnů od doručení tohoto opatření.

Soud zvažoval, zda za dané situace lze dospět k závěru o nečinnosti žalovaného. Soud musí zohlednit, že nečinnost správního orgánu nastává nejen tehdy, když správní orgán ve věci vůbec nekoná, ale i tehdy, pokud koná se značnými a neodůvodněnými prodlevami. Je si vědom toho, že je přitom nezbytné vzít v úvahu složitost a časovou náročnost dokazování toho, zda se žadatel dopouští obcházení zákona s cílem získat povolení k pobytu, i toho, že dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nesmí být na újmu správně a úplně zjištěnému stavu věci.

V dané věci však soud zjistil, že ačkoli žalobkyně podala žádost dne 18.3.2013, žalovaný na ni nijak nereagoval. Již po uplynutí lhůty zákonné lhůty k rozhodnutí vydala Komise pro rozhodování ve věcech cizinců jako nadřízený orgán dne 14.6.2013 Opatření proti nečinnosti, ve kterém uložila žalovanému, aby ve věci rozhodl a stanovila k tomu lhůtu 30 dnů od doručení tohoto opatření. Žalovaný ale nekonal žádné úkony ani v této stanovené lhůtě a teprve až dne 19.9.2013 vyzval žalobkyni k odstranění vad podané žádosti. Z toho je patrné, že první úkon ve věci učinil až po půl roce od podání žádosti.

S ohledem na uvedené časové údaje soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, neboť mezi shora uvedenými úkony správního orgánu byly ničím neodůvodněné

prodlevy a celková délka řízení několikanásobně překročila šedesátidenní zákonem stanovenou lhůtu pro rozhodnutí. Je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci vydáno, ani ke dni rozhodnutí soudu o žalobě, i přes opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem, nebylo. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil třicetidenní lhůtu, která se jeví jako přiměřená i s ohledem na to, že od podání žádosti již uplynulo 10 měsíců.

Žalobkyně měla se svojí žalobou úspěch a náleží jí proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.1.2013 za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč (za převzetí věci, sepsání žaloby) a dva režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 6.800,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení ve výši 8.800,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. ledna 2014

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu